

ת"פ 23299/10/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ק 23299-10-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם - עציר בפיקוח

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בשני כתבי אישום מתוקנים, בעבירות של תקיפה סתם (בת זוג) לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, הפרת צו בית משפט, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 1.10.19 בשעה 00:30, בעת שאשת הנאשם, המתלוננת, שהתה בביתם עם בנם הקטין, היה הנאשם שרוי תחת השפעת אלכוהול. בעת וויכוח ביניהם הפיל הנאשם את המתלוננת לרצפה, ריתק את גופה לרצפה באמצעות ברכו והחל לחנוק אותה בשתי ידיו. המתלוננת ניסתה לחמוק מאחיזתו של הנאשם אך הוא אמר לה "את לא הולכת לשום מקום". לאחר שהמתלוננת הצליחה לחמוק, היא עלתה לביתה של בעלת הדירה, המתגוררת בדירה שמעל דירתם, וביקשה ממנה להתלוות אליה לדירה כדי שתוכל לקחת את בנם הקטין שנותר בדירה. משהגיעו השתיים לדירה צעק הנאשם לעבר בעלת הדירה, תפס בכתפיה בשתי ידיו ואיים עליה כי אם המתלוננת תעביר תצלומים שלו למשטרה, הוא יחפור קבר ויקבור בו את בעלת הדירה בעודה בחיים.

2. בכתב האישום השני שהוגש בעוד ההליך מתנהל בגין האישום הראשון, תואר כי ביום 22.1.20, בשעה 01:06, הגיע הנאשם לדירת המתלוננת. באותו מועד היה הנאשם נתון בתנאי מעצר בית בבית הוריו בשכונת הר חומה בירושלים ומנוע מלצאת מביתו. עוד נאסר על הנאשם להתקרב לנאשמת מרחק 500 מטרים או ליצור עמה קשר בדרך כלשהי, זאת בהתאם לצו בית משפט. עם הגיעו לביתה פתחה המתלוננת את דלת דירתה והנאשם נכנס לדירה. שכנה של המתלוננת שמע את המתרחש, וביקש מהנאשם להתלוות עמו לדירתו. הנאשם ושכנו שוחחו אז החל הנאשם לדבר לשכנו בגסות, דחף אותו, הכה אותו בראשו במכות אגרוף וסטירות.

3. במסגרת ההסכמות שבהסדר הטעון סוכם בין הצדדים, כי המאשימה תגביל עצמה ל-18 חודשי

מאסר וענישה נלווית וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

4. יש לציין, כי בטרם הוצג הסדר הטיעון - התנהל ההליך בבימ"ש קהילתי, אך לאחר כישלון ההליך במסגרת זו, עקב חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם, הורשע הנאשם כאמור בעובדות כתבי האישום המתוקנים והדין בפרשת העונש נדחה לבקשת ההגנה למועד נוסף.

רישום פלילי קודם:

5. ביום 18.2.19 הורשע הנאשם במסגרת ת"פ 11201-09-18 בעבירת שימוש בכוח למנוע מעצר בגינה הוטלה עליו התחייבות בסך 1,000 ₪ לפיה לא יעבור במהלך השנה שלאחר גזירת עונשו עבירת אלימות.

ראיות ההגנה לעונש:

6. לדין הטיעונים לעונש התייצבו המתלוננת, אבי הנאשם ואמו. המתלוננת הכחישה באופן גורף את המסוכנות הנובעת מהנאשם. לטענתה, האירועים שתוארו על ידה לחוקרת המשטרה הוצאו מפרופורציה. היא טענה שהנאשם אינו ראוי לעונש מאסר וכי היא מבקשת שישוחרר. עוד תיארה כי בכוונתה לשקם את יחסיהם וכי היא מעריכה מאוד את אבהותו כלפי בנם המשותף.

7. הורי הנאשם מצדם תיארו את בנם כבן אחראי ואוהב הדואג לצרכיהם ואשר אירעה לו מעידה חד פעמית אשר אינה הולמת כלל את אורחותיו. עוד תיארו שהנאשם בקשר קרוב עם שני בניו וכי הוא סובל רבות משהייתו בתנאי מעצר בביתם.

תמצית טיעוני הצדדים:

8. המאשימה ציינה כי יש לראות בחומרה רבה את מעשי הנאשם, דווקא בשל שביצע אותם בהיותו שתוי. הוסף, כי אירוע התקיפה התרחש לעיני בנם הקטין וראיה למסוכנות הנובעת מהנאשם ניתן ללמוד מכך שהמתלוננת חששה לשוב לביתה, והיא שבה לבית רק בלוי בעלת הדירה. עוד ציינה המאשימה כי יש לראות בחומרה את נסיבות האישום השני שכן העבירות נעברו תוך הפרת האמון שניתן לנאשם ע"י בית המשפט. המאשימה טענה שהנאשם פגע בערכים הנוגעים בשמירה על ביטחונם ושלומם של המתלוננים, וכיבוד החוק. המאשימה הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר בגין האישום הראשון, ובגין האישום השני, בין מאסר קצר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. המאשימה ציינה שנוכח מסוכנותו הרבה של הנאשם, כעולה מתסקירי שירות המבחן, כישלון ההליך שיקומי בביהמ"ש הקהילתי, והתנגדותו הנחרצת של הנאשם לבצע שינוי בחייו, תעתור היא להטלת 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

9. ההגנה ביקשה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם - במעצר ממש למשך חודשיים ו-17 ימים, מעצר בית מלא למשך כ-3 חודשים, ומעצר בתנאי איזוק אלקטרוני למשך כ-7 חודשים. הסנגור ציין כי ההגבלות פגעו במידה רבה בחירותו של הנאשם. הוסף, כי במקרה הנדון המתלוננת ציינה שאינה חוששת מפני הנאשם וכי היא חפצה בסיום ההליך מפני שילדיהם זקוקים לו. הסנגור תיאר את משפחתו

הנורמטיבית של הנאשם. תוארה התבגרותו של הנאשם בצל אירוע טראומטי ממנו סבל - היותו עד לפיגוע במסעדת סבארו. תואר שירות צבאי משמעותי של הנאשם.

10. הסניגור הוסיף כי הנאשם נחשף לראשונה לשימוש באלכוהול בביתה של גרושתו וזהו גם הגורם לביצוע עבירת התקיפה כלפי המתלוננת. הודגש כי הנאשם רק "החל" לחנוק את המתלוננת, וכי מדובר בעבירה שרף חומרתה נמוך. צוין, כי לא נגרם למתלוננת נזק כלשהו כתוצאה מעבירת התקיפה. את תקיפת שכנה של המתלוננת הסביר הסניגור בכך שהיה מדובר בוויכוח בעת שהנאשם היה שתוי, וכי הוא בסה"כ דיבר בתנועות ידיים רבות שהובילו, בין היתר, לפגיעה במתלונן. הסניגור ציין שכל האירועים נסובו סביב התנהלות "לא מוצלחת" בין הנאשם לבין המתלוננת. עוד ציין לטובת הנאשם את הודאתו בעבירות בהזדמנות הראשונה וכן החיסכון בזמן שיפוטי.

11. בהתייחס למתחם העונש ציין הסניגור כי ביחס לעבירות התקיפה הינו החל ממספר חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. הנאשם הגיש לעיון בית המשפט פסיקה תומכת לעמדתו.

12. הסניגור ציין כי במקרה דנן הפגיעה בערכים המוגנים הינה נמוכה, כמו גם חומרת העבירות ורמת האיום הנובעת מהנאשם. עוד ציין כי מעשי הנאשם אינם מעשים מתוכננים או אכזריים, וכי לא נגרם למתלוננים נזק ממשי ממעשי הנאשם.

13. הסניגור ציין את המצוקה הכלכלית החמורה ממנה סובל הנאשם עקב מעצרו, ועל כן שב וביקש מבית המשפט להסתפק בתקופת מעצרו או לחילופין, להטיל על הנאשם מאסר למשך מספר חודשים.

14. בסיום ציין הנאשם כי הוא מודע לכך ששגה וכי הוא לא ישוב על טעותו זו לעולם. הנאשם שלל את הטענה כי הוא מסוכן אלא שבהשפעת האלכוהול ביצע את המעשים. בהתייחס לטיפול ציין, כי לא סירב ליטול בו חלק, וכי הוא מודע לבעיית השתייה ממנה הוא סובל, אלא שהוא סירב להגדרתו כמכור לאלכוהול, שכן לעיתים הוא מסוגל להיגמל מהשימוש באלכוהול לתקופות ארוכות. הנאשם הוסיף בעניין זה כי במהלך 7 חודשי טיפול בהם נטל חלק, הבין כי הוא מוכרח להתנזר משימוש באלכוהול, וכן הבין כי עליו להשקיע יותר בנוכחותו בביתו עם אשתו וילדיו. הנאשם ציין כי בעקבות מעצרו צבר חובות רבים, לרבות חוב מזונות, ובכוונתו לפתוח חנות לממכר סלולר.

מתחם העונש ההולם:

15. טרם אחל בדיון אציין, כי יש לראות במסכת האישומים שבכתבי האישום המתוקנים -אירועים נפרדים- שכן אלו התרחשו במועדים שונים והופנו כלפי מתלוננים שונים. בנסיבות אלו אקבע מתחם נפרד בגין כל אחד מהם.

16. בבואו לגזור את עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).

17. **באשר לתקיפת המתלוננת:** מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותן של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן.

18. בית המשפט עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (11.10.07).

19. עוד נקבע בפסיקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (14.02.11).

20. בית המשפט העליון קבע כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריא, וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 **רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל** (7.6.05).

21. להלן גזרי דין המתאימים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם במקרה שלפני:

א. בע"פ 11917/04 **מיכאל נורדיצקי נ' מדינת ישראל** (19.5.05) אליו הפנתה המאשימה, נדון אירוע שנסיבותיו דומות למקרה הנדון לפני, בו הנאשם, רופא במקצועו, הואשם בשני אירועים של תקיפת אשתו, האחד בתקיפה סתם והאחר בו חבל בה חבלה של ממש בעת היותה בהיריון. גם במקרה זה החל הנאשם לחנוק את המתלוננת עד שהצליח לברוח מפניו, והאירועים התרחשו, גם הם, בעת שהנאשם שרוי תחת השפעת אלכוהול. באותן נסיבות קבע בית המשפט העליון שיש להחמיר בעונש שהוטל על הנאשם בבית המשפט המחוזי (14 חודשי מאסר בפועל) והטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 24 חודשים.

ב. במסגרת רע"פ 1884/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (14.03.19) אושר גזר דינו של בית משפט השלום אשר גזר את עונשו של נאשם ב-3 עבירות תקיפה סתם של בת זוגו ובעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בשניים מהמקרים תקף הנאשם את המתלוננת בכך שחנק אותה בגרונה בשתי ידי. בימ"ש השלום קבע מתחם ענישה לכלל העבירות הנע בין

מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. מפאת מצבו הרפואי של הנאשם הוטל עליו עונש מסר למשך 4 חודשים לצד ענישה נלווית ובית המשפט העליון ציין כי המדובר בעונש מקל, המשקף התחשבות במצבו הרפואי.

ג. במסגרת רע"פ 8610/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.12.14) נדחה ערעור בעניינו של נאשם אשר הורשע בשני אישומים של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות לצד עבירות נלוות של איומים והיזק לרכוש. באירוע הראשון תפס הנאשם את המתלוננת בכתפיה והפיל אותה לרצפה ובאירוע השני תפס את המתלוננת בשתי ידיו בצווארה, הצמיד אותה לדלת וחנק אותה. בימ"ש השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות, לצד ענישה נלווית, תוך שהתחשב מצד אחד בהיעדר אופק טיפולי ומצד שני - בעברו הנקי של הנאשם. בהחלטת בית המשפט העליון צוין שאי נטילת אחריות על מעשיו מהווה אינדיקציה להיעדר אופק שיקומי ועל כן אין מקום להתחשב בנאשם לקולא בעת גזירת עונשו.

ד. במסגרת רע"פ 7896/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.11.03) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות ובאיומים בכך שנכנס בשעת לילה לביתה של המתלוננת, אשתו בנפרד, בעת שישנה. הנאשם החל לחנוק את המתלוננת, לאחר מכן תפס את זרועה ואיים עליה כי בכוונתו לחנוק אותה ולגמור אותה באותו היום. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. עוד הופעלו שני מאסרים מותנים שהיו תלויים כנגדו כך שסך הכול נגזרו עליו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה הן בביהמ"ש המחוזי והן בביהמ"ש העליון.

ה. במסגרת עפ"ג 24970-08-12 **עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית, בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

22. **באשר לעבירה שבוצעה כלפי המתלונן** (שכנה של המתלוננת), להלן פסיקה רלוונטית:

א. ברע"פ 4310/13 **יעקב שדה נ' מדינת ישראל** (27.08.13) נדונה בקשת ערעור שנדחה, בעניינו של נאשם אשר בגין עבירת תקיפה סתם הכוללת הכאת אחרים בסטירות, במכות אגרוף ובאחיזה בצוואר, וכן באיומים והסגת גבול - הוטלו 6 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

ב. ברע"פ 6590/16 **עאדל זידאן נ' מדינת ישראל** (07.09.16) נקבע בעניינו של נאשם, מטפל במעון לבעלי מוגבלויות, בכך שהכה חוסה במעון בפניה, בתגובה להשתוללות מצידה, מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר. מתחם הענישה אושר בביהמ"ש המחוזי והעליון אך עונשו של הנאשם (13 חודשי מאסר בפועל בגין שני האישומים) הומתק ל-10 חודשי מאסר ובר"ע על החלטת ביהמ"ש

המחוזי נדחתה בביהמ"ש העליון.

ג. במסגרת רע"פ 2473/08 **רון כהן נ' מדינת ישראל** (24.06.08) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בהכאת מאבטח בית תמחוי באגרופים, בבעיטות ובכך ששפך על המאבטח כוס משקה. בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם הוטל עליו עונש מאסר מותנה בלבד, וערעור שהגיש על עצם הרשעתו נדחה בביהמ"ש המחוזי והעליון.

ד. במסגרת רע"פ 5337/08 **אברהם אהרון נ' מדינת ישראל** (20.08.08) הורשעו שני נאשמים בכך שתקפו אדם עמו היו מסוכסכים באגרופים בפניו ובראשו. העבירה הוגדרה כעבירת תקיפה סתם, ועל הנאשמים הוטלו עונשי מאסר בפועל למשך 7 ו-9 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור על גזר הדין נדחה בביהמ"ש המחוזי ובמסגרת בר"ע בבית המשפט העליון.

23. מתחם הענישה ההולם בגין עבירות איומים עומד לרוב על מאסר מותנה וצו של"צ כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלווים לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06)).

24. מתחם הענישה בגין הפרת הוראה חוקית נע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל, והדבר תלוי בשאלה האם מדובר בהפרה בודדת או במספר אירועי הפרת צו הרחקה וכן בשאלה האם נלוו לעבירה עבירות נוספות (ראו: רע"פ 6100/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.8.12) בו החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם שהורשע ב-2 אישומים של הפרת הוראה חוקית ובעבירת היזק לרכוש, הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר מותנה כך שבסה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר למשך 6 חודשים. החלטת ביהמ"ש המחוזי אושרה בביהמ"ש העליון; וכן ת"פ 20514-08-09 **מדינת ישראל נ' חיימוב** (18.2.10) בו הוטל עונש מאסר מותנה בשל עבירה בודדת).

25. במקרה דנן, אין המדובר אומנם באירוע מתוכנן, והאירוע פרץ סביב עניין של מה בכך, אולם הנאשם נקט באלימות חמורה כלפי המתלוננת וזאת בהיותו שיכור, ובעת שבנם הקטין מצוי בבית. הנאשם הפיל את המתלוננת לרצפה, ריתק את גופה באופן ששם את ברכו עליה והחל לחנוק את צווארה באמצעות שתי ידיו. בתגובה למעשיו, החלה המתלוננת להתגונן באמצעות ידיה ורגליה וניסתה לחמוק מאחיזתו, תוך שהנאשם אומר לה: "את לא הולכת לשום מקום". המתלוננת אומנם הצליחה לחמוק מהנאשם, עלתה לביתה של בעלת הבית וביקשה את עזרתה שתתלוו אליה שכן חששה לשלומם של בנם, אך לטעמי, כפסע היה בין מעשה האלימות בו נקט הנאשם עת היה בגילופין, ועד לתוצאה חמורה הרבה יותר. בשלב הבא ובעת שהגיעו-המתלוננת ובעלת הבית - חזרה לבית, ובהתאם לעובדות (הוראת החיקוק נמחקה), תקף הנאשם גם את בעלת הבית תוך שהוא מפנה איום חמור לפגיעה בה.

26. אך בכך לא די, שכן במסגרת התיק שצורף -הפר הנאשם צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת מפניו, הגיע לביתה בניגוד לתנאי השחרור שנקבעו לו, וכן תקף את המתלונן עת ניסה לסייע לפייסו בביתו, בראשו, בפניו, באוזניו- במכות אגרופ וסטרות.

27. ההגנה הגישה לעיון בית המשפט פסיקה לפיה בעבירות דומות של תקיפה סתם, נהוג לקבוע מתחמי ענישה נמוכים, ואולם לטעמי, נוכח נסיבות האירוע כמפורט לעיל, איני סבור כי הפסיקה שהוגשה הינה רלוונטית.

28. בהתאם לתיקון 113 (סעיף 40 יג') סבורני, כי מתחם העונש הכולל הינו החל משמונה חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

29. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע. במסגרת קביעה זו ישקול בית שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולה ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים.

30. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט הן בתיק המקור וכן בתיק שצורף. לנאשם רישום בודד משנת 2019 בגינו הוטלה עליו חתימה על התחייבות.

31. לנאשם ניתנה האפשרות להשתלב בבית המשפט הקהילתי אולם הוא דחה אפשרות זאת. חרף הצהרותיו שניתנו בתחילת ההליך, אין לומר כי הנאשם נטל אחריות ממשית על מעשיו בשרות המבחן, נוכח העמדות אותן הציג כלפי המתלוננת. מאותם תסקירים שהוגשו במסגרת זו- ניתן לקבוע כי משך התקופה בה נטל הנאשם חלק בניסיון הטיפול שהוצע לו, למצער, לא הוביל לשינוי בהתנהלותו או דפוסי התנהגותו, ובעיקר לא לסיכון העתידי הנשקף ממנו עקב התמכרותו.

32. בתסקיר מיום 19.12.19 תוארה מצוקה כספית קשה ממנה סובל הנאשם, וכי נצברו נגדו חובות כספיים כבדים, בסך כ- 100,000 ₪, אשר בגינם נפתחו נגדו הליכי הוצאה לפועל. עוד תואר כי הנאשם סובל מהתמכרות פעילה לאלכוהול וכי הוא מודע לבעיה זו, וכי בעבר הצליח להיגמל מהתמכרותו ואף למשך מספר שנים.

33. בתסקיר מיום 19.1.20 עודכן בית המשפט בכך שהנאשם החל בשילוב במרכז למניעת אלימות במשפחה ביד שרה. עוד צוין שהוא החל בהסדרת חובותיו.

34. ביום 31.1.20 דווח כי הקשר עם הנאשם נותק בשל מעצרו בגין הפרת צו ההרחקה מהמתלוננת (המדובר באירוע בגינו הורשע במסגרת הליך זה בעבירת הפרת הוראה חוקית). יום קודם לכן ערך שירות

המבחן מפגש עם המתלוננת בו שיתפה אודות חיי הזוגיות. (ראו עדכון מיום 29.1.202).

35. בשל הנתונים אליהם נחשף ולאור מעצרו הנוסף של הנאשם, הוחלט ע"י שירות המבחן כי יש לשלב את הנאשם בטיפול מקיף יותר בנושא אלימות במשפחה ועל כן הוחלט להפנותו להוסטל בית נועם. עוד צוין כי מהערכת מסוכנות שנערכה לנאשם, עולה כי המסוכנות הנובעת ממנו הינה גבוהה.

36. בהמשך התברר שהנאשם לא שולב בבית נועם, בשל חוסר מוטיבציה מצדו (ראו: פרוטוקול מיום 25.5.20). כמו כן לא שולב הנאשם בטיפול להתמכרויות, זאת מפאת הכחשתו שהוא נזקק לטיפול (ראו: תסקיר מיום 2.7.20). עוד צוין בתסקיר שהנאשם גם סירב להמשך טיפול כולל בשירות המבחן, וציין כי המתלוננת היא האשמה מצבו והוא אינו נדרש לטיפול. הנאשם ציין שהוא מעדיף לרצות תקופת מאסר על פני המשך טיפול. צוין שהנאשם מכחיש באופן כולל שהוא סובל מאובדן שליטה או מהפניית אלימות כלפי זוגתו.

37. כאמור, המתלוננת העידה בפני בית המשפט שהעובדות המתוארות בכתב האישום ואשר עלו במהלך ההליך אינן נכונות ביחס למסוכנותו, וכי הדברים יצאו מפרופורציה. המתלוננת ביקשה מבית המשפט להתחשב בנאשם ולשחררו. גם עדות אבי הנאשם מלמדת כי קיימת מצד הנאשם ומשפחתו הכחשה גורפת למסוכנות הנובעת ממנו ומההתמכרות ממנה הוא סובל. לטעמי ונוכח תוכנם של התסקירים יש להתייחס לעמדות אלו בזהירות ובהסתייגות, ודאי נוכח עמדתו של שירות המבחן באשר לסיכון הנשקף מהנאשם. (ראו תסקיר מיום 2.7.2020 תחת הכותרת "הקשר עם המתלוננת" וכן עמוד 2 פסקה 4).

38. מן הצד השני הבאתי בחשבון את תקופת המעצר בה שהה הנאשם, תחילה במעצר ממש, ובהמשך בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני. במסגרת ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל (20.04.16) דן בית המשפט העליון בשאלה העקרונית האם נוכח העלאת מעמדו של המעצר בפיקוח אלקטרוני לדרגת מעצר, יש להחיל עליו את הדין הנוהג ביחס לניכוי ימי מעצר. במסגרת זו נקבע:

"ההתחשבות במשך התקופה שבה הנאשם שהה בפיקוח אלקטרוני צריכה להיעשות כשיקול לקולה בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם. התחשבות זו תיעשה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה, על תנאי המעצר והפיקוח האלקטרוני שבו. בין היתר, יהיה על הערכאה הדיונית לתת דעתה לאורך תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני; להיקף ההגבלה על חירותו של הנאשם במסגרת תנאי המעצר; ולריחוקו של מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני מביתו, ממשפחתו וממרכז חייו של הנאשם".

39. במקרה דנן, שהה הנאשם בתנאי מעצר באזוק אלקטרוני למשך 7 חודשים. המדובר בתקופה משמעותית אותה יש לקחת בחשבון.

40. נוכח כל האמור החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בניכוי ימי המעצר. הנאשם יתייצב ביום 23.2.2021 עד השעה 10:00 לריצוי מאסרו בבית המעצר "ניצן" כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

ב. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת

אלימות כלפי בת זוג לרבות עבירת איומים כלפי בת זוג.

ג. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, או עבירות בניגוד לסעיפים 192 או 287(ב) לחוק העונשין.

ד. בנסיבות העניין ונוכח מצבו הכלכלי של הנאשם לא מצאתי להורות על רכיב של קנס או פיצוי.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"א, 07 ינואר 2021, בנוכחות המאשימה הנאשם ובא כוחו.